

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2952/2020
23.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић, Гордане Комненић, Божидара Вујичића и Бисерке Живановић, чланова већа, у правној ствари тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Раде Затезало, адвокат из ..., против туженог ЈП „Електропривреда Србије“, Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 2052/19 од 09.12.2019. године, у седници одржаној 23.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 2052/19 од 09.12.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 2052/19 од 09.12.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 1745/17 од 15.04.2019. године, ставом првим изреке одбијен је тужбени захтев којим је тужилца тражила да се обавезе тужени да тужилци на име накнаде штете због неосноване и незаконите наплате трошкова обрачуна, израде и поштанских трошкова слања рачуна за утрошену електричну енергију исплати 3.873,47 динара са законском затезном каматом на појединачне месечне износе ближе наведене у изреци, за период од септембра 2014. године до марта 2017. године. Ставом другим изреке одлучено је да се трошкови поступка не досуђују.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Гж 2052/19 од 09.12.2019. године, одбијена је жалба тужиле и првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилца је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, на основу члана 404. ЗПП.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради

уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Побијаном правноснажном пресудом одбијен је тужбени захтев којим је тужиља тражила да се обавезе тужена да тужиљи на име накнаде штете због неосноване и незаконите наплате трошкова обрачуна, израде и поштанских трошкова слања рачуна за утрошену електричну енергију исплати 3.873,47 динара, уз правилан закључак судова и правилну примену одредаба Закона о енергетици цитираних у нижестепеним одлукама. Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, имајући у виду да материјално право, као ни правно схватање на којем је заснована побијана одлука, нису у супротности са правним ставом израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, због чега не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, што значи да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, док према члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде штете поднета је 25.05.2017. године, а вредност побијаног дела правноснажне пресуде је 3.873,47 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности, у коме ревизија није дозвољена, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413, у вези члана 410. став 2. тачка 5, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић